

به لئې، ووشه ی خودا وهك تۆوه کی چاکه، له بهر ئه وه ی زیندووه و هیژی هه یه ژيانی تاهه تایی و بهر هکات بینیتته ناو دلّت له ژيانت. به لّام دلّی مرؤف وهك خاکه که یه که ده کرئ زؤر رهق و ووشك بیّت. با که میک بیریکه ی نه وه له م شته. چن جوړه خاک ده بینین له م نمونه یه؟ بینیمان چؤن تۆوه که که و ته سهر چوار جوړ خاک.

تۆوه به بو که که و ته سهر پښتانه کی رهق.

هه ندیکې تر هه بو که که و ته جښتانه که به ردی زؤر بو.

هه ندیکې تر هه بو که که و ته نیو درکیکې زؤره وه.

هه ندیکې تریش که و ته خاکیکې باشه وه.

یه که م، عیسا فیړیانی کرد زؤر که س هه ن له جیهان که دلّیان وهك پښتانه کی رهق خه لک به سهریا ده پوات. دلّی هه ندیک که س وهك کونکریت رهق. ئه گه ر تۆویه ک بکه ویتته سهر پښتانه کی رهق چی پوو ده دات؟ ئایا گه شه ده کات و میوه ده گریّت؟ هه رگیز! ته نانه ت ناتوانی رهگ بگری. خه لکی به سهریدا ده رؤن و بالنده ده یخوات. دلّی زؤر که س ئاوا یه. ئه و خه لکه ی دلّیان وهك خاکیکې رهق هه وانن هچ گرنکی ناده ن به نووسینه کانی پیغه مبه ران و له ده رنه نجامدا، باوه ر ناهینن که عیسا پزگاری ده ری جیهانه. ته نها گرنکی ده دن به بیرۆکه کانی خو یان و داب و نه ریتی باووپایرانی خو یان. ووشه ی راسته قینه ی خودا ناتوانی ژیان به ره م بینئ له دلّیان، وهك چؤن تۆویه ک بکه ویتته سهر پښتانه کی رهق ناتوانی ژیان به ره م بینئ.

جوړی دووه می خاک که عیسا باسی لیوه کرد زؤری به رد بو و خو لئ که متر بو. ئه و خاکه ی که زؤر به ردی تیدایه نیشاندهری دلّی ئه و که سانه ن که گوئ له ووشه ی خودا راده گرن و یه کسهر وه ری ده گرن به خو شیبیه وه، به لّام زؤر نامینیتته وه، له بهر ئه وه ی ووشه ی خودا رهگی دانه ناوه له دلّی ئه و که سانه. ئه م جوړه که سانه ده لّین که باوه ر پیان هه یه، به لّام کاتی ته نگانه یا خود که ده چه وسینه وه له بهر ووشه ی راستی، ئه و کاته پشتی له راستی ده که ن. زؤر که س وان. ووشه ی خودا رهگی قوولی نیه له ناو دلّیان، له بهر ئه وه ی پینان باشتره ستایشی مرؤف بکه ن نه ک خودا. له ده رنه نجامدا، ووشه ی خودا بی به هایه لای ئه وان، هه ر وهك چؤن تۆوه که ی که و ته شوینئ به ردینه که بی به هایه.

سییه م جوړی خاک پر بو له درک. چی پوو ده دات کاتی تۆوه که ویتته نیو درکه وه؟ ئایا شین ده بی؟ نه خیر، شین نابی! درک که کان ده یخنکینن پیّش ئه وه ی سه وز بیّت. ئه م خاکه درکاو ییه نیشاندهری دلّی ئه و که سانه که گوئ له ووشه ی خودا راده گرن به لّام مالی دونیا و سه روه ت و سامان و ته ماح به سهریان زالّ ده بیّت، و ووشکه ش ده خنکینن تا به ره مدار نابیّت. زؤر نه وه ی ئادم دلّیان وهك خاکی درکاو ییه. پینان وایه که: (به لئې، پؤژیک ده ست ده که م به سهرنجانی نووسینه کانی پیغه مبه ران. که کاتم هه بی گوئ له ووشه ی خودا ده گرم إنشاء الله.) به لّام شه ی تان باش ده زانی که ئه م جوړه که سانه هه رگیز کات ته رخان ناکه ن بؤ ئه وه ی له ووشه ی خودا تیبگن. کیشه و پیداو یستییه کانی پؤژانه دلّ و بیریان داگیر ده کات. ده بیّت کار بکه ن، پاره په یدا بکه ن، بچنه بازار، بکرن، بفرؤشن، بخوینن، بخه ون و تادوایی. ئه مه ژيانته؟ ئایا ژيانت ئاوا پره له پیوستی و ئیش که هیشتا کاتت وهرنه گرتووه بؤ ئه وه ی به دوای راستی خودا بگه ری پر به دلّت؟ ئه وه ت له بیر بیّت که پؤژیک مردن له ناکاوه دیت و ده تبات تاهه تا. له و پؤژه ده زانی راستی چی بو و درؤ چی بو، به لّام ئه و کاته راستی زانین که تۆ نه لئی گه رای و نه به گویت کرد له کاتی ژيانت به های ده بیّت بؤت، له بهر ئه وه ی کاتی تۆبه کردن به سهر ده چی و تاهه تا بزر ده بی!

چواره م جوړ خاکیکې باش بو. ئه و تۆویه ی جوتیاره که تۆوی کرد له خاکیکې باش و به به ره م رهگی ده رکرد و گه وره بو و به ره میکی چاکی به ره م هیئا و جوتیاره که سه د قاتی دووریه وه له وه ی تۆوی کرد. ئه و خاکه باشه نیشاندهری ئه و که سانه ن که

گوږ له ووشه ی خودا پاده گرن و له دلښکی پاک ده پیاړن، و به و شیوه یه راستودرووستی و ژیا نی تاهه تایی به ره هم دینن. ووشه ی خودا زیندو و به هیزه و ژیا نی تاهه تایی و راستودرووست به ره هم دینن له هه موو نه و که سانه ی وهری ده گرن به دلښکی پاک و دلنه رمییه وه.

نمه به کورتی نه وه ی عیسا له نمونه ی توره دهره که فیری کرد. ووشه ی خودا وه ک تویکی باشه، و دلنه کانه وه ک خاکیکی ره قه. پیش نه وه ی توره بگری له خاکیکی ره ق ده بیت چی بگری؟ ده بیت گاسنی ل دهن، وه ک زوره ی جوتیاران ده زانن. به هه مان شیوه، نه و دلله ی خودا پازی ده کات دلښکی شکاو و په شیمان له گونا و ناماده یه توی چاکی ووشه ی خودا وهریگری. نه و دلله ی خودا پازی ده کات دلښکی ووشه ی خودا وهره گری به دلنه رمییه وه و به باوه پوه. نووسراوی پیروز نه وه پاده گری کاتی ده فهرموی: با ههر مروفتیک له گوگری خیرا بیت، له قسه کردن له سره خو بیت... هه موو گلاوی و گه شه کردنیکي به دکاری دابکه نن، نه و وشه یه که له نیوه دا چاندراره به دلنه رمییه وه وهری بگرن، نه وه ی ده توانیت گیانتان پزگار بکات. (یاقوب ۱: ۱۹، ۲۱)

باری دلی تو چونه؟ نایا دلښکی دلنه رمییه وه هه یه و ناماده یه نه وه ی خودا ده فهرموی له نووسراوه پیروزه کان له پښتانه یه پینغه مبرانیه وه وهری بگری؟ نایا ووشه ی خودا له ناو دلته گه شه ده کات؟ یا خود توش دلښکی وه ک خاکیکی ره ق و به رداوی و دپکایت هه یه؟ ووشه ی خودا توی چاکه، به لام ته نها ژیا ن و به رکه کت له دلی نه وانیه به راستی باوه پری پی ده که ن و به گوپی ده که ن به ره هم دینن.

نیستاش با خوینینه وه له (نمونه ی جوتیاریکي) که وا عیسا باسی لیوه کرد بو خه لگی. نه ویش نمونه ی زیوانه. نووسراوی پیروز ده فهرموی: (مه تا ۱۲) ^{۲۴} نمونه یه کی دیکه ی بو هینانه وه: (شانسینی ناسمان له مروفتیک ده چیت، توی چاک له کیلگه که ی بچینیت. ^{۲۵} به لام کاتی خه لک نووستیون، دوزمنه که ی هات و له ناو گه نمه که دا زیوانی چاند و پویش. ^{۲۶} کاتی گه نمه که پروا و گولی دهر کرد، زیوانه که ش دهر که وت. ^{۲۷} کویله ی خاوه ن مال هاتن و بیان وت: (گه وره م، نایا له کیلگه که تدا توی چاکت تو نه کرد؟ نیر نه م زیوانه له کویوه هات؟)

^{۲۸} نه ویش پی ووتن: (دوزمن نه مه ی کردوه). کویله کانیش بیان وت: (ده توی بچین بزاری بکه ین؟)

^{۲۹} وتی: (نه خیر، نه وه که له گه ل بزار کردنی زیوان، گه نمیش هه لیکیشن. ^{۳۰} تا کو کاتی دروینه لیگه پین با به یه که وه پینگن، جا له کاتی دروینه دا به سه پانه کان ده لیم، یه که م جار زیوانه که بزار بکه ن و بیانکه نه مه لو تا کو بسووتیندین، به لام گه نمه که له نه مباره که م کویکه نه وه.)

^{۳۱} نینجا خه لکه که ی به پری کرد و گه پایوه بو مال. قوتاییه کانی هاتنه لای و وتیان: (نمونه ی زیوانی ناو کیلگه که مان بو لیک بده وه). ^{۳۲} وه لامی دایه وه: (توره دهری توره چاکه که، کوری مروقه (نه وه تا مسیح خوی). ^{۳۳} کیلگه که ش جیهانه، توره چاکه که ش پوله کانی شانشینن، زیوانه که ش پوله کانی خراپه کاره که ن، ^{۳۴} دوزمنه که ش که توی کردن نیلیسه، دروینه که ش کوتایی پوزگار، سه پانه کانیش فریشته کانن. ^{۳۵} وه ک زیوانه که بزارکرا و به ناگر ده سووتیندین، له کوتایی پوزگاریش دا وا ده بیت. ^{۳۶} کوری مروفت فریشته کانی ده نیریت، هه موو کوسپ و سه ریچیکاران له شانشینیبه که ی کوده که نه وه و ^{۳۷} فریان ده دهنه ناو کووروی ناگره وه، جا له وئی ده بیته گریان و جیره ی ددان. ^{۳۸} نه وسا راستودروستان له شانشینی باوکیان دا وه ک پوز دهره وشینه وه. نه وه ی گوی هه یه، با بیستیت!) نامین

له نمونه ی زیوانه که، په روه دگار عیسا جیهانی به راورد کرد به کیلگه یه که گنم. توره دهره که نیشاندهری عیسا یه مسیحه. گه نمه که ش که روا له کیلگه که نیشاندهری نه وانن که کوری خودان له بهر باوه پریان به مزگینی خوشی مسیح. دوزمنه که ش که زیوانی چاند له نیوان گه نمه که شه یانه. زیوانه که ش نه وانن که سه ر به خودا نین له بهر نه وه ی مزگینی خوشی مسیحیان قه بول نه کرد.

درویننه ش پوږی قیامه ته. ئه م گه نمه ی عه مبار کرا نیشاندہری ئه وانہ یه که مافیان هه یه له جزوری خودا بڙین تاهه تا. به لام، زیوانه که ی وا خر ده کریته وه و ده سوتینری نیشاندہری ئه وانہ ن که فری ده دریننه ناگری تاهه تایی.

ئہ ی دہ ربارہ ی تو؟ ئایا تو وه ک گه نمه که ی؟ یا خود وه ک زیوانه که ی؟ له دلی خوت بگه ری! پوږی دوی وا دی و دادوهر وا لای دهر گایه! ئایا متمانہ ت به خوتہ به رامبه ر دادوهر له پوږی دوی پاره سستی؟ پیویستت به ترس نابی له و پوږه ئه گه ر له دلته وه باوهر بینی به مزگینی خوشی ئه و که سه ی هاتووه بو رزگار کردنت له ناگری تاهه تایی. بزانه عیسا ی مه سیح چی پاگه یاندووه سه باره ت به پوږی دوی. فرموی، (پاستی راستیتان پی ده لیم: ئه وه ی گوئی له وشه که م بگریت و باوهر بهینیت به وه ی ناردوومی ژانی تاهه تایی ده بیت و نایه ته حوکمدان، به لکو له مردنوه بو ژیان گواستراوه ته وه.) (یوحنا ۵: ۲۴) ئامین!

بو وانہ ی داهاتوو به رده وام ده بین له ئینجیل و ده بینین چون عیسا به شیوه یه کی ئیعجازی زیاتر له پینچ هزار که سی نان دا به تنها پینچ نان و دوو ماسی!

ده با خوداش توانای بینینی ناوهر پوکی ئه وه ی بخوینیت بتداتی کاتی وشه کانی په روه ردار عیسات دیته وه یاد: (ئه وه ی گوئی هه یه، با بیستیت!) (مه تا ۱۳: ۴۳)

گړنگترینې پرسپاره کانی ئه م وانیه:

۱. ئه ی دهرباره ی تو؟ ئایا دلّ خوښی به راستی خودا زیاتر له پاره یا خود هر جوره سامانیک؟
۲. ئایا ووشه ی راستی خودا گړنگترین جینگای له بیر و دلّتا گرتوته وه؟
۳. له مانای نمونې تو دهره که تیگه یشتی؟
۴. توویه که نیشان دهری چیه؟ په روهردگار عیسا چی فهرموو؟
۵. ئه ی خاکه که؟ ئه ویان نیشاندهری چیه؟
۶. چن جوره خاک ده بینین له م نمونې یه؟
۷. ئه گه ر توویه ک بکه ویته سهر پښتو کی په ق چی روو ده دات؟ ئایا گه شه ده کات و میوه ده گړیت؟
۸. چی روو ده دات کاتی توو ده که ویته نیو درکه وه؟ ئایا شین ده بی؟
۹. ئه مه ژیانته؟ ئایا ژیانته ئاوا پره له پیویستی و ئیش که هیشتا کاتت وهرنه گرتووه بو ئه وه ی به دوا ی راستی خودا بگه پښی پر به دلّت؟
۱۰. پیش ئه وه ی توو بگری له خاکیکې په ق ده بیت چی بگری؟
۱۱. باری دلّی تو چونه؟ ئایا دلّیکې دلّنه رمیبه و هت هه یه و ئاماده یه ئه وه ی خودا ده یفه رموی له نووسراوه پیروزه کان له پښتو پیغه مبه رانیه وه وهری بگری؟
۱۲. ئایا ووشه ی خودا له ناو دلّتا گه شه ده کات؟ یا خود توّش دلّیکې وه ک خاکیکې په ق و بهرداوی و درکاویت هه یه؟
۱۳. ئایا تو وه ک گه نمه که ی؟ یا خود وه ک زیوانه که ی؟ له دلّی خوّت بگه پښی!
۱۴. ئایا متمانته به خوّه به رامبه ر دادوهر له پوژی دوا ی پاوه ستی؟

پښتو ژبې د دروستۍ:

وهرزی خویندنه وه ی کتیبی پیروژ

(۲۰۱۶)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013

Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

ئهم خویندنه وه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} به خهش کراوه ته.

به ره م هینه ر: کومه له ی پښتو ژبې د دروستۍ

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org